

Perla Floridy, za příplatek

Wall Street Journal na návštěvě v luxusním hotelu Ritz-Carlton

Výhled z apartmánu hotelu Ritz-Carlton ve floridském Naples bere dech. Na dosah je široký Mexický záliv a pláže s bílým pískem se táhnou na míle daleko. Po odpoledním přihlášení se na recepci zbývá stále dost času natáhnout se po zbytek dne do čalouněných lehátek k moři.

I když proklamovaná cena pokoje za noc dělá 600 USD, není to částka konečná. Mladý hotelový zaměstnanec na pláži neopomene zdůraznit, že za každý slunečník je nutné připlatit si 12 dolarů. Když vidí naše překvapení, utěšuje nás, že obvyklá cena je dvacet dolarů, ale protože už je pozdní odpoledne, dostaneme slevu. Bereme, alespoň že ručníky jsou zadarmo.

Tolik o příjezdu do proslulého luxusního hotelu Ritz-Carlton v Naples. Skvělé místo, pěkné prostory, příjemný personál. Akorát se občas zdá, jako by z vás chtěli vymáčkout každický dolar – účtují si i poplatek za kávu ve společné termosce v hotelové lobby, pokud tam přijdete po půl osmé ráno. Možná se tak děje proto, že hotel musel v posledních letech hodně investovat, aby si udržel reputaci špičkového hotelu, který pomáhal přeměnit celé Naples z relativního zapadákovy do populární tropické lokality, jíž je městečko dnes. V několika uplynulých letech vydal jenom majitel hotelu Host Marriott Corp. přes 100 milionů dolarů na vylepšení a zmodernizování svého „pokladu“. Ritz s 463 pokoji byl doplněn o velkolepý luxusní lázně (na rozloze 4600 m²)

a oddělený golfový resort, který zahrnuje dalších 265 pokojů navíc, soukromé domy (prodávané od 400 tisíc do 6,2 milionu USD) a samotné hřiště o 36 jamkách.

Mrazivá klimatizace

Když jsme přijížděli palmy lemovanou alejí k hlavnímu hotelu, ta masivní čtrnáctipatrová budova ve tvaru

U nás ohromila, a připomněla mi tip z návštěvy před více než deseti lety. Pokoje, u nichž se připlácí výhled na záliv, jsou ve skutečnosti uprostřed onoho U, s pohledem na okna pokojů přes centrální nádvoří. Požádali jsme o apartmá s jednou ložnicí a nerušeným výhledem na moře (v terminologii hotelu „gulf front“) a když jsme se přihlašovali, poprosila jsem,

jestli bychom mohli apartmá dostat v klubové části, s privátním denním barem a celodenním občerstvením. Recepční nám řekl, že na klubovém poschodí je k dispozici jen jeden takový pokoj – byl malý a těsný. Tak jsme se rozhodli zůstat u prostornějšího, byť na jiném patře. Zároveň jsme odmítli nabídku recepčního využívat klubové patro – za zvláštní příplatek 200 dolarů na den! (Pokud jde o zvláštní příplatky, hotel tvrdí, že mnoho věcí je tu zdarma – od ovoce ležícího vedle bazénu až po některé cesty do přírody.)

Stejně jsme věděli, že budeme většinu času trávit mimo hotel. Naše apartmá bylo dost pěkné, zařízení v tradičním anglickém stylu a přitom docela střízlivé. Na malý balkon jsme si ovšem museli trochu přivyknout. Od mangrových bažin hluboko dole nás dělil jen kousek cementu a pár hubených železných mříží. A taky jsme se nemohli dočkat, až unikneme labyrintu hotelových chodeb: Klimatizace na chodbách byla nastavena na téměř arktickou teplotu, až jsme se báli, že nám mokré plavky přimrznou k tělu.

Zjistili jsme ovšem, že spousta velkých rodin využívá v Ritz-Carltonu programů zaměřených na děti. A páry jako my zase rády relaxovaly v hotelových lázních a užívaly si romantických večerů (hotel má dvě luxusní špičkové restaurace a jednu běžnou a k tomu ještě bistra na pláži, v lázních a u bazénu). Můj manžel navštěvoval hotelovou posilovnu a jel se podívat na pět kilometrů →

FOTO: ARCHIV